

JAFFNA COLLEGE LIBRARY
19 AUG 1949
VADDUKODDAI, CEYLON.

THE young idea

இளஞாயிற்று

A STUDENT PAPER OF JAFFNA COLLEGE

FOR PRIVATE & INTERNAL CIRCULATION ONLY

Vol. XII.

FRIDAY, AUGUST 19, 1949.

No. 9.

	Page
EDITORIAL NOTES AND COMMENTS	1
THE FIELD DAY	By Our Sports Correspondent 3
THE GIRLS PLAY THEIR PART	By Our Co-ed Sports Correspondent 4
IN A MALAYAN FOREST	By N. Kanagasabai 5
MY FIRST IMPRESSIONS OF WESTERN AUSTRALIA	By "Churchill" 6
PHOTOGRAPHY AND ITS USES TODAY	By Lloyd R. Devarajah 8
பத்திரிகைத் துறியும்	
உணர்வும் கிரகணமும்	By த. கருணா, H. S. C. B. II 11
கண்ணோ ? காதலோ ?	By மு கியானந்தம், SENIOR A 13

S. V. PARAMSOOTHY,
English Editor.

M. SHANNUGAM,
Tamil Editor.

The young idea

A STUDENT PAPER OF JAFFNA COLLEGE

(FOR PRIVATE & INTERNAL CIRCULATION ONLY)

Vol. XII.

Friday, August 19, 1949.

No. 9.

Editorial Notes and Comments

Lord Soulbury: Ceylon welcomes the designer and architect of her present constitution, Lord Soulbury, who has been favoured with an appointment as Governor-General of Ceylon. He is no stranger here. We recall the time when in early 1945 he was here along with Messrs. J. F. Rees and F. J. Burrows to report on the Constitutional Reform for Ceylon with a view to promoting the political status of the Island and ultimately making it into a Dominion. He will now have an opportunity of witnessing personally the working of the constitution which he drafted and framed.

We have already had a foretaste of his great capabilities to deal with complicated and intricate problems when he was engaged in drafting the present constitution. We note with pleasure the way in which he tackled the various problems to the satisfaction of the majority of the people. He has been able to settle the differences and difficulties among the various sections of the Island rather amicably.

The love and interest that he has for Ceylon and her people indicate that there is no doubt that he would give his very best for them. His constitution has so far worked out very smoothly, so much so that

the hitherto unsatisfactory and hostile relations between the Sinhalese and the Tamil parties have culminated in the unification of the two parties in Parliament. Ceylon is now a full fledged Dominion within the Commonwealth of Nations. We hope that Lord Soulbury would guide Ceylon during her early years of her newly won freedom and lead us to harmony and glory.

+ + + +

A New Director of Education:

With the retirement of the former Acting Director of Education, Mr. W. A. de Silva, it is understood that a new Director of Education for Ceylon has been found. He is Mr. H. W. Howes, M. A., M. Sc., Ph. D. of the University of London. He comes from Gibraltar where he has been Director of Education and has with him a number of years experience both in Gibraltar and in the United Kingdom. Certainly there must be something in him which attracted the attention of the selectors who have been searching far and wide for the most suitable man to fill this rather prominent and important post. We sincerely hope that he would be able to find a way out and solve the complexity and chaos into which the present educational

system has fallen. May be with a new approach to this problem he might find some solution to the deadlock.

* Mr. Nugawela's assurance in Parliament that the Government has no intention "to deviate one hair's breadth" from the present policy of Free Education comes to the surprise of many who expected drastic changes soon. Time alone can reveal the wisdom of this policy.

+ + + +

Mr. K. Vaithianathan: It is with a note of sorrow that we bid farewell to Mr. K. Vaithianathan, the Tamil Editor of this paper. During the 12 months that he has been serving it, he has been most faithful in his duty. He has always realised his duties and responsibilities as Co-editor, and even during times of stress and strain he has fulfilled his tasks to the best of his abilities. He has been very helpful and co-operative to the English Editor and has always helped him to bring out the issues of the "Young Idea" at the regular time. We wish him all success in life.

We welcome his successor Mr. N. Shanmugam who, we hope, would carry on the excellent work done by Mr. Vaithianathan.

+ + + +

The Northern Athletic Group II :-

The Group Meet of the Northern Athletic Group II was worked out on the 5th and 6th on our grounds. The Colleges that participated in this meet were Hartley College, St. Henry's College, Jaffna College, St. John's College and St. Patrick's College.

It will be remembered that a couple of years ago some of the Colleges in Jaffna, including ours, broke away from the Jaffna Schools Sports Association. Till the formation of this Group II, this year, the

J. S. S. A. was the only body that held a competitive meet for the Jaffna Schools and selected competitors to take part in the Ceylon Public Schools Meet. During the past few years it became quite evident that the competitive spirit among the Schools and among the general public had gone to such an undesirable extent that it was felt that the original aim of promoting healthy competition had been defeated. As such these five schools withdrew from any further participation in the J. S. S. A., and they organised this Northern Athletic Group Meet II. This Meet though run under similar Laws (the A. A. A. Laws and governed by the Regulations of the C. P. S. A. S. A.) has this essential difference that no award of points or championships was made. This was purely a Meet to select competitors for the Public Schools Meet. Four competitors from each event were to be selected.

This Meet, which was held under the distinguished patronage of K. Kanagaratnam, Esq., M. P. and presided over by our Principal, Mr. K. A. Selliah, was a great success. It was worked out in orderly fashion and the arrangements made were very satisfactory. Although we missed the tension characteristic of such a Meet, yet we were amply compensated by the free and easy - healthy nature of the competition. Our compliments to the committee that worked it out, and we hope that this high standard would be maintained right throughout.

+ + + +

Mr. L. S. Williams :- We understand that Mr. L. S. Williams of the College staff is going on study-leave for a year to follow the diploma course in Education at the Ceylon University. We wish to express our appreciation of the devoted and inspiring work he has done with us. We wish him success and look forward to his return to us.

The Field Day

BY OUR SPORTS CORRESPONDENT

On the bright sunny afternoon of the 2nd of July the deserted Bicknell field entertained the school and distinguished visitors, amidst pomp and gaiety, to witness this happy and cherished occasion—the Inter-House Sports Meet.

The sports meet fever began to rise from the first day of the heats and the keenness shown by all the Houses predicted a high standard for the final day. Though the first two days passed off quietly yet there were instances when cheers and applause broke out all of a sudden, as when the cricket ball was shot out like a rocket from Yogeswary's hand or when it misfired from another cannon on a stray nut. The disc at the hands of a fresher looked rather dangerous especially when it was hurled into a speculating crowd. Poolagasoundram of the Reds won his way through to the first place in this event. Jegadevan's (Blues) long jump (18 ft. 6½ inches) was the best event for the first two days. At the end of the second day the Whites led by points with the Greens and Reds close behind, and the Blues at the tail end.

The final day saw up-country flowers bloom in the Green and Blue House tents while branches with red leaves sprung up to help the Reds and the Whites kept dancing to the music.

Boom!! as quick as the shot, out sprung from the starting point the senior relay runners fighting their best for their houses backed up with deafening shouts and cheers as they wheeled round the track. The Blues in coming first saw the first new ground record created for the season.

The girls' 220 yards was run in a peculiar fashion. First a gentle trot, then all of a sudden a dash, but the

last part was fighting for breath more than for places and in the end they all fell gasping. While the 'Mike' kept on with the records, Ramachandran of the Blues set off to break the record of the quarter mile race which reduced the time from 59.4 secs. to 58 secs. The Champion athlete Yogaratnam had an easy run through the half-mile giving a good lead of about 50 yards.

An event of great amusement was the Post Senior obstacle race and one of the obstacles meant for climbing over was mistaken for a bed and some of the competitors lay on it and did not trouble themselves about getting over.

The tea interval was a very busy and exciting period, for each Captain and his crew, entertaining the distinguished visitors and especially quenching the thirst of his enthusiastic supporters. All the visitors were entertained at 'garden parties' at each House and many were seen putting on stiff and forced poses when a stray camera man came along. It was very encouraging to see the enthusiasm of the ladies who were busy throughout.

The interval being over the rest of the events were worked out most of them being ones full of spirit and dash. The senior girls' 100 yds. dash was the event which decided the girls' championship. The Blues after the interval surely and steadily piled up points for their great victory. The 4x40 relay was another record breaking event by the Blues and this being over the final event, the tug-of-war was held. Out came the Reds and Blues to meet each other in friendly battle. Rope in hand, feet set ready and body in position the signal was given. Both teams tugged with all their might in grand style

and steady timing—yet the rope kept a steady tension. Both teams reversed, yet the rope was steady. Backed up by experience the Reds with their full strength gave a mighty pull and heaved the Blues in and carried the tug-of-war cup and won the event for the third year in succession. Congratulations to them.

Congratulations to the Blues for annexing the Inter-House championship, producing four individual champions, winning the Relay Challenge Cup and creating four new ground records.

Congratulations are also due to the following Champions.

Post Senior	S. Ariasingam (Blues)
	Kamarasamy (Reds)
Senior	N. J. Yogaratnam (Greens)
Intermediate	S. Jegadevan (Blues)
Junior	Solvarajah (Reds)
Senior Girls	O. Thevaman (Blues)
Intermediate Girls	Maheeswary (Blues)

Junior Girls

Rachel George
(Reds)

The ranking of the houses were :—

Blues — 148 points.

Reds — 125 "

Whites— 114 "

Greens— 82 "

Though there was very keen competition on the field, the spirit of co-operation and brotherly affection that existed between all the houses was very noticeable. The students are grateful to the College authorities and especially to the Physical Director Mr. R. J. Thurairajah for the grand and able organisation of this meet. The College ought to be proud of the good standard of this meet and should try to maintain it in the future.

Late News :—Our heartiest congratulations to those of our athletes who qualified for the Ceylon Public Schools Meet. Special mention must be made of Yogaratnam for his excellent performance in the 440 yds, which he ran in 57 seconds.

The Girls Play their Part

BY OUR CO-ED SPORTS CORRESPONDENT

This term has been a very busy one for many of us. Much enthusiasm, excitement and rivalry prevailed among the girls. It was the sports meet that had caused all these. The captains and their assistants were so enthusiastic that they rushed to the field with a hurried tea or no tea at all and then marched in late for study and were often the victims of the warden's reproach.

They put in their best effort and worked day in and day out and many were the sleepless nights spent by them in making the decorations.

As one went round looking at the tents one would have been enhanced by the exquisite decorations which would have been evident of feminine touches.

Thus they brought to light their capabilities, together with the help of their brothers who with their Herculean strength did their utmost.

Coming to the refreshments, the girls took a delight in trying to be first rate cooks, tasting the "cookies" now and then of course.

The frequent 'parades' of the boys' to the Women's Hostel was enough to prove the important role of the girls,—though one often wondered if 'Sports' was the only topic of the conversations that took hours together!

In the field of sports there was a healthy rivalry, and on the Field Day they put up a splendid show. Congratulations to Miss T. Chelliah, Miss M. Nadarajah and Miss R. George for winning the Senior, Intermediate and Junior championships respectively!

Is it not thrilling that Jaffna College can in the near future hope to send these promising young athletes for the 'Olympics'?

Two new items had been added to the usual list, namely "cricket ball

throwing" and 220 yards flat. Though the former needed a good deal of still and practice, it was no difficult task to the girls. They also seemed quite at ease with the baskets on their heads.

A few stray camera-men completed the picture by loitering into nooks and corners to take snaps.

For the time being we have given up Badminton and instead Deck Tennis is played by all. This seems to be the fashion of the day for the boys too have taken up to it, but of course they have proved that they are 'veterans' even in that game.

As in other fields of life, in the field of sports and games, the girls are showing a marked progress.

In a Malayan Forest

BY N. KANAGASABAI.

Malaya, the garden of the East, is one of the most beautiful countries in the World. Her beauty lies in her green forests which are so alluring that their memory lingers for ever in the minds of people who have had the golden opportunity of seeing them in all their glory.

Stars, twinkling in the starry heavens like sparkling diamonds, look down on the dark forest enveloped in a veil-like mist. Creatures of the night move about silently in the darkness searching for food, but the forest itself is plunged in sleep. A little brook prattles merrily in dulcet tones, while deep in the forest sounds the muffled rumbling of a waterfall as the water splashes on the rocks and flows down the river.

Slowly the starlight dies out as sly dawn appears with blushing cheeks. Nocturnal creatures hastily depart to their lairs when golden

sunbeams, darting through the foliage, drive away the dark lurking shadows. The mist rolls away to reveal the jade-green forest just awakened from sleep by the sunbeams, like Sleeping Beauty awakened with a kiss from the Prince. Dew hangs from the tips of leaves, while cobwebs, with sparkling drops of moisture, appear like strings of diamonds. Tall majestic trees rising branchless to heights of over a hundred feet, are crowned with masses of dark green leaves. In the forks of these trees grow moss, lichens, ferns and other parasitic plants; while creepers which hang in festoons entwine themselves round their trunks like the coils of a snake. Flowers of gorgeous hues are occasionally to be seen, while sweet scented orchids of fantastic shapes hang in sprays high up on the aerial branches.

Birds and insects fly to and fro; long-billed humming birds hovering

over flowers, dip their bills in them to take their fill of nectar, beautifully coloured butterflies of all shapes and sizes flit joyfully from flower to flower, and dragonflies chase insects on the wing. Doves coo lovingly to one another like honeymoon couples, while red-headed woodpeckers beat a tattoo on tree trunks in their search for insects. Monkeys swing from tree to tree and from creeper to creeper, like artistes on the flying trapeze. Hark! There is a sound of clapping in the air, and a large black

hornbill alights on a tree and makes its way to its nest in the trunk.

As the shadows shorten, the noises of the forest die away while evening, garbed in red and gold takes the place of blue clad noon. The birds, insects and other creatures then depart to their sleeping quarters and when dusk appears, night-jars, moths, cicadas and bats begin to fly about. Stars twinkle in the sky, and thus a day in the Malayan forest terminates.

My First Impressions of Western Australia

By "CHURCHILL"

The first thing that impressed me when I arrived in W. Australia was the hospitality of the people. As people often say the first impression lasts long. So far I have not come across any incident to change my view about the Australians.

Before I left Malaya I had been given the address of a West Australian. Although this gentleman was a complete stranger to me, he was very hospitable and sociable. He and some of his friends were at the wharf to meet me, this despite the fact that the ship arrived eight hours late. This gentleman took me to his home and I stayed there until I found suitable accommodation.

People whom I did not know from Adam went out of the way to help me when they knew that I was a stranger to their land. Once I had to visit a certain place but was completely at sea. I had no idea of the direction or distance. When I inquired a passer-by as to how to reach my destination, I was surprisingly pleased when this gentleman walked quite a distance to make sure that I took the proper route. My memory at once flashed back to my homeland and I wondered whether we in Jaffna

would take so much trouble to help a stranger out of difficulty. Whenever I travel in trains or in buses I find that people are very sociable and eager to be friendly. They do not wait for a third party to break the ice. They are not so conservative as we would expect them to be. When I left Ceylon I wondered as to how the "White Australian Policy" would affect my life in Australia. But I am glad to say that it has not affected my life here in the least. This policy was not so horrible as I expected it to be. There are, of course, certain individuals, who stress the need for a strictly white Australia. This conception is prevalent among the older folk. This policy is advocated by them because they fear that the good working condition now prevailing might deteriorate. As such we cannot fully consider this "White policy" as an attack on the Asians themselves.

I am sometimes placed in a humorous yet embarrassing position when people mistake me for an Australian native. These people are generally despised by the white population. So wherever possible I make it a point to tell them that I am from Ceylon.

The Australian girls are quite attractive but I wonder whether they

can compete with our College damsels in grace and beauty. But I would not advise Ceylon girls to rest on their laurels. The average Australian girl is well educated. Many of them find employments in the offices, shops, factories, farms etc. Although I have heard our girls repeatedly thunder on the Ottley Hall platform that "the hand that rocks the cradle rules the world" it is after coming to Australia that I find that there is some truth in the saying. "Buck up! I am sure that you can beat the Australian girls with a little more effort."

When I was at Jaffna College neither the eloquence of Mr. Vethaparanam nor the convincing arguments of Mr. Luther Jayasingam could impress my dull brain as to the importance of geography. After I came here many of the dry and dreary facts of the geography books became meaningful and interesting to me. I can now tell my geography professors with confidence and assurance that wool is got from sheep and not from cattle. I have now begun to appreciate the importance of geography. I have also understood fully the meaning and wisdom of Bacon's saying that "travelling is a part of education."

Western Australia with its rolling expanse of open space, the beautiful Swan river and varied flowers is prettily designed and its red roofs make it very picturesque, and practically every house has a lovely garden. The scenic beauty is somewhat akin to that of Kandy.

It is now winter here. In spite of my bulk and fat contents I find the cold rather biting. As I am writing this article I am fully wrapped in woollen clothing. The hearth-fire is warmly burning in front of me. I am made to understand that summer is very hot and that most people go off to the seaside.

You would like to know something of the University at Perth. It is a red-roofed stone building situated on a beautiful spot. A river flows quite near it. The lecture halls and various buildings are well appointed. There is an ideal understanding between the professors and the students. The W. Australians are justly proud of their University.

The C. G. R. is after all not hopelessly bad when compared to the West Australian railways. The visitors to this place have decided that "I'll walk besides you" would be an appropriate theme song for them. Since W. A. is a vast state, air travel has become very popular here. Bus and train services are far superior when compared to the ones in Ceylon.

Let me now come to the important topic of food. As most of you know I am no dwarf but I fear that my "Churchillian" physique might shrink due to the lack of rice and hot curry. I am told that chilli powder is not found in this part of the world. A few days ago I visited the city of Perth and saw some eatables which resembled our famous "vaddais". Without a second thought I bought quite a decent number of them and hurried home to enjoy them. To my utter dismay I found that the eatables which I mistook for 'vaddais' were very sweet. You may all laugh at my ridiculous behaviour. Only similar experience can justify my action. How I long for a square meal of rice and hot curries! I would pay anything for it.

In spite of the cold weather and strange dishes I really enjoy being in this country and I hope many more students from my Alma Mater will join me here. If any of you do come here I will do everything to make you happy but only do not forget to bring me a good amount of chilli-powder and a few bushels of rice.

PHOTOGRAPHY AND ITS USES TODAY

By LLOYD R. DEVARAJAH

Photography is the science and art of producing pictures by the action of light on chemically prepared materials. This material is called a film. There are various forms and branches of photography, such as Radiography, amateur and professional photography.

The modern tendency in photography in the hands of both amateur and professional exponents is to employ the camera. In amateur photography, we may include both the casual taking of photographs, for the purpose of amusement and the serious pursuit of pictorial photography as an art. Photography holds a unique position in the realms of art, chiefly because the appeal to the eye, is greater than the appeal to the emotions, through any of the other four senses. Thousands of people, the world over are, today, producing photographs as pictorial representations of art. But unfortunately a large number of these people who use the camera are not artists. In this way the importance of photography as an art is apt to suffer. It is only when photography is dealt by an artist that it can be regarded as an art.

Professional photography can be divided into two distinct classes, as portraiture and commercial photography. In the former, we find that the modern development of portraiture has become great and many people earn their living by it. The most important factor which has influenced this progress is perhaps, the use of artificial light. Artificial light is an advantage to the photographer in two ways. Firstly, he is able to go on with his work, despite the changes of the weather. Secondly, it enables him to make any large room suitable for a studio. In large cities and pleasure resorts, there is a large industry in the supply of

cheap portraits, to the masses. A recent invention, consists of an automatic apparatus, by which a series of photographs can be taken and delivered to the customer within a few minutes, by the introduction of a coin into a slot in the machine.

In addition to portraiture, the professional photographer is also accustomed to make miscellaneous photographs of buildings, machinery, models or articles which might be required for commercial purposes. The work of the commercial photographer is of a different nature. Some of these photographs are intended for use, as a record, which are often necessary in engineering and construction works. Photographs are also used for advertising, as found in catalogues and in the newspapers. It is even used, to show the actual use of these articles and thereby create a desire for it or attract attention.

Another important branch of photography is Radiography, the photography by means of X-rays. This is essential for medical purposes. Radiography has developed very rapidly, after the discovery of X-rays, that today, it is widely used in all parts of the world. Radiography has rendered the work of the surgeon easy, when X-ray photographs are taken of the human body.

In the field of scientific photography, there are various uses of photography, such as, aerial, astronomical and micro-photography. Aerial photography, the photography taken from the air, is mainly used for military purposes and is also used in surveying. During war-time, it was widely used, to detect enemy occupations and operations and in the drawing of maps. By aerial photography, we can survey large areas, photographically.

Astronomical photography is also, a part essentially required, in the study of Astronomy. The various positions of the heavenly bodies, the moon and the stars, can be determined photographically. Though, some of these planets are invisible to the naked eye, they can be seen by photographs taken through giant astronomical telescopes. In Micro-photography, minute organisms and bacteria, invisible to the naked eye, can be seen and studied.

In horse-racing, and in sports meets, a photo-finish apparatus is often used, to determine the winner, especially in close finishes. In Radio Photography, pictures from distant lands are rapidly sent by Radio, for reproduction in newspapers. The pictures we often see in the cinema, are, successive still photographs taken rapidly with motion picture cameras. Photography is the most popular of all hobbies. It is an interesting but rather an expensive hobby. With the aid of photography we can look at exact representations of persons and things, that may not be within our reach, to witness. The art of photography, can illustrate all the events

of importance today, and can be a permanent proof to posterity. Even in Television, photography plays an integral part.

Thus, in conclusion, we see the different uses and the important part, that photography plays in the progress of the arts and sciences of the world today.

CONGRATULATIONS

Our heartiest congratulations to T. Arulampalam for winning the Education Day Inter-Collegiate Oratorical Contest (Seniors). He was awarded a Silver Medal and Nehru's "Discovery of India".

Last year another of our students J. M. N. Kanagasooriam won the Contest. Keep it up Jaffna College.

இளஞாயிறு

யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி வெளியீடு

“எப்பொருளெத் தன்மைத் தாயினும் அப்பொருள்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு.” — திருக்குறள்.

மலர் 12

திருவள்ளுவர் ஆண்டு கி.பி. 1949
சர்வதாரி இல. ஆவணம் No. 1 வெள்ளிக்கிழமை

இதழ் 9

பத்திராதிபர் சித்திரம்.

கல்லூரியில் பிரார்த்தனை நேரம்

எங்கள் கல்லூரியில் ஒவ்வொரு காலை யிலும் பாடக் தொடங்குமுன் பதி னைந்து நிமிஷங்கள்வரையிற் பிரார்த் தனைக் கூட்டம் நடைபெற்று வருகி ன்றது. இப்பிரார்த்தனைக் கூட்டங்களிற் கிறிஸ்தவர்களே பங்கெடுத்த வருகின் றார்கள். பாடசாலை தொடங்குமுன் ஒவ் வொரு மாணவனுக் தன் முழுமுதற் பிதாவாகிய கடவுளை வழிபட்டுப் பின்பே தன் பாடங்களைத் தொடங்க வேண்டு மென்று கல்லூரி அதிகாரிகள் விரும்பு கிறார்கள். ஆதலினால் கிறிஸ்தவர்க ளல்லாத மற்ற மாணவர்களைத் தங்கள் தங்கள் வகுப்பறைகளில் இருக்கப்படியே அவரவர் சுமயசாரங்களுக்குத் தகுந் தபடி ஈசனை வழிபடுமாறு கேட்டுக்கொண் டார்கள். இந்த வேண்டிக்கோள் ஒரு மாண வன் காதலாவது விழந்ததுபோலத் தோன்றவில்லை. அங்கு பிரார்த்தனை நடக்கும்போதெல்லாம் வகுப்பறைகளிலே கும்மாளம் போடுகிறார்கள். சில மாணவர்கள், இக்கேள்விகளில் இவர்கள் மனோன் மாயாவது இருப்பதற்காக ஆசிரியர்கள் சிரமப்பட்டுச் சுற்றித்திரிந்து மேற்பார்வை செய்பவென்று கருதுகிறது. சகோதரர்களே எதற்காக உங்களை ஆசிரியர்களுக்கு இவ்வளவு சிரமத்தைக் கொடுக்கிறார்கள். அவர்கள் உங்களைத் தீய வழியிற் செல் லச் சொல்கிறார்களா? இல்லை! ஒரு போதும் இல்லை. ஆதலால் சகோதரர்களே, எங்கள் அரசாங்கிகள் வேண்டு கோட்டுச் செவி சாயுங்கள். பிரார்த்

தனைக்கென்று கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் பொன்போன்ற பதினைந்து நிமிஷங்களை வினாக்களாகிய பரடங்களைத் தொடங்கு முன் கடவுளை வழிபடுங்கள். படிப்பில் வெற்றியைக் கண்டீர்கள்.

* * *
இது என்ன ஆசியாயம்

மதுவாக்களை முற்றும் ஒழிப்போம் என்ற கோஷம் இந்தியாவில் விரிபித் திருக்குங் காலத்தில் இலங்கையில் மது வாக்களுக்குக் கிடம் கொடுப்போம் என்ப தற்கிணங்கக் காரியங்கள் டைபெற்று வருகின்றன. சீரென என்னும் இடத் திலே அரசாங்கச் சாராயவாலை ஆவணி மாதம் முதலாம் திகதி வேலை தொடங்கு மென்று பத்திரிகைச் செய்தி கூறுகிறது.

இலங்கையிலே மதுவருந்துங் கட்ட டங்களைப்போலப் படங்கள் காட்டப்படக் கூடாது என்று சொல்லிய அரசாங்கம் மதுவை இலங்கையில் உற்பத்தி செய்வ தற்குத் தடுப்பதன் மிகவும் வருத்தத்தக்க செயலாய் இருக்கிறது. பேச்சு ஒன்று பெயல் இன்னொன்றுகூறிக் கிருக்கிறது. மேற் சொல்லப்பட்ட ஆலை வருடமொன்றுக்கு மூன்று இலட்சம் கலன் சாராயமடிசுட் டப் போகின்றது. இதனால் இலங்கையில் கொடுமை அதிகரிக்கப்போகின்றது. எத் தனையோ குடும்பங்கள் பசியால் வாடப் போகின்றன. ஏழைமக்களின் பணம் ரியாய தாக்கர்களிடம் பதுக்குப்பட்டுப்போகி ன்றது. ஆதலால் அரசாங்கத்தார் வெறும் வரும்படிக்காணப்படாது இலங்கை மக்க ளின் கபிச்சத்திற்காகப்பாடுபடுவார்களாக.

மணமும் மாணமும்

த. நடராசா H. S. C., B. II.

எங்கும் ஒரே ஆவாரம். எல்லாம் ஒரே இன்பக்காட்சி. இந்தியாவின் நரப் பதிகோடி ஜனங்கள் உள்ளத்தில் இன்ப வற்றப் பெருகுகின்றது. ஆனந்தக் கடலில் மூழ்கி அமுதத்தை உட்கொண்ட நாள் இது. இதுவே மணம். 1947ம் வருடம் ஆகஸ்ட் மாதம் 15ம் திகதி இந்தியாவின் சுதந்திரகிணம், ஆங்கிலேய கொடுங்கோல் ஆட்சியிழைந்து நூற்றைப் பது வருடங்கள் மட்டில் வருந்தி அமுத்திய இந்தியர்களுக்கு இந்நாள் பூரண விடுதலையை அறிவுறுத்துகிறது. இருளி லிருந்தாலல்லவா வெளிச்சத்தின் பிரகாசம் தெரியும். அதுபோல் இதுகாறும் அடக்கி ஆளப்பட்ட இந்தியர்களுக்கு கல்லாய் விடுதலையின் இன்பம் தெரியும். வறுமை, அஞ்ஞானம், கோய், சொலிங் கோல் ஆட்சி, வேலையில்லாத திண்டாட்டம், வரி முதலிய நூற்றுக்கணக்கான பிணிகளால் பீடிக்கப்பட்ட இந்தியர்களின் கையில் சுதந்திரக்கோல் ஆன்று கிடைக்கப்பட்டதனான இவ்வளவு மகிழ்ச்சியும் போனந்தமும். இப் பெருநாளை இந்தியாமட்டும் கொண்டாட வில்லை. ஆசியா முழுவதற்குமே இது ஒரு பெருந்தினம். இந்தியாவின் விடுதலை ஆசியாவின் விடுதலையே. இந்தியாவின் சுதந்திரகிணம் ஆசியாவில் மேல்தேசத்தாரின் ஆட்சிக்கு முற்றுப்புள்ளி போட்டு விட்டது. ஏன்! உலகத்துக்கே இது ஓர் அற்புத தினம். எந்ததேசத்தவரும் எச்சமயத்தவரும் இக்கொண்டாட்டத்தில் பங்குபற்றியிருக்கிறார்கள். ஏனெனில், இந்தியா தனக்குமட்டுமன்று, உலகப் பொதுகலத்திற்கே சேவைசெய்ய முன்வந்திருக்கிறது. இந்தியாவின் சுதந்திரம் அந்நிய ஆதிக்கத்திற்குமட்டும் முற்றாக போடவில்லை; யுத்தம் என்னும் நாடகத்தை சென்னைச் செய்யத் தீர்மானித்திருக்கிறது. உலகத்தில் எங்காளும் சமாதானம் நிலவிற்கும் வண்ணம் வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்திருக்கிறது. அவ்வாறு அறிவும் சத்தியமும் ஒருங்கே வேற்பாடுகள் இந்நாள் தொலைந்த உருவெந்தாற்போல காந்தி

கத்தின் முன்னேற்றத்திற்காகப் பயன்படக்கூடியதாய் அமைந்து விட்டன, என்னே குதூகலம்! வறுமையே உருவெந்தாற்போல் உடல் சுருங்கி, குடிக்கக் கஞ்சிக்கும், உடுக்கக் கிழிசல் கந்தைக்கும் வழியில்லாத வாடி வதங்கி நிற்கும் இந்தியாவின் கோடிக்கணக்கான ஆண், பெண், குழந்தைகளின் முகத்திலும் அகத்திலும் இப்பொழுதுள்ள கலாபுரண்டு ஒலிகின்றது. என்ன காட்சி! சுதந்திரத்தால் தங்களுக்கு விளையப்போகும் நன்மைகளை நினைத்து நினைத்து உள்ளம் உருகி ஆனந்தசாகாத் தி லிருக்கிறார்கள். இவர்களின் இன்பக்களவு என்ன வாகுமோ? இவர்களின் மனக்கோட்டை வானத்தை முட்டுகிறது. எச்சமயம் இம் மனக்கோட்டை இடிந்த, வாயில் மண்ணை வாரிக் கொட்டுமோ யார் அறிவர்?

காலச்சக்கரம் தனது கடமையின்படி சுழன்றது வீந்து மாதங்கள் வினாயில் ஓடி மறைந்தன. 1948ம் வருடம் ஜனவரி மாதம் 30ம் திகதி. எந்த நாடு சுதந்திரத்தின் வெற்றியைப் பெருங்களிப்புடன் கொண்டாடியதோ அதே நாடு இத்தனைத்தன்று சுதந்திரபிரமறைந்ததைக்குறித்து வருந்தித் தளிக்கிறது. மகாத்மா காந்தியடிகள் பாரத தேசத்தினின்று கைவாசத்தை கடிய நாள் இது. மணச்சடங்குகள் முற்றாக முடிய முன்னே மாணம் நம்மை அடைந்துவிட்டது.

உலகத்தில் ஓர் உண்மைத்தியாகிதோன்றி மறைந்தானெனில் அது மகாத்மா காந்தியடிகள் ஒருவரையே குறிக்கும். இவரையிட உத்தம புருஷர் ஒருவரும் இதுகாறும் தோன்றவில்லை. ஒருவேளை வருங்காலத்தில் தோன்றக்கூடும். காந்தி ஓர் அவதார புருஷர்; சத்தியமுத்தி; ஞானக்கடர்; இன்பக்கொழுந்து. அவரை உலகத்தோர் பூசித்தார்களேயென்றி சற்றேனும் தூஷித்தவர் அறியும் சத்தியமும் ஒருங்கே

உலகத்தில் ஜெனித்தார். காந்தியடிகளின் வாழ்க்கை மிகவும் கிராமமாயும் மெச்சத்தக்கதாயும் இருக்கிறது. இவர் பிரம்மத்தை செல்வந்தராக, ஆனால் இவர் இறக்கும்படியும் கேவலம் ஒரு பிச்சைக்காரன் தான், பிரமாண்ட ஓசையோடு இத்தியாவின் முடிசூடாகச் சக்கரவர்த்தியாக விருந்தாரெனினும் ஆகை, பெருமை, அகங்காரம், முதலிய வெல்லவற்றிற்கும் அடங்கிவந்தார். தன்னால் கொடுக்கக் கூடிய எல்லாவற்றையும் பரிமா ஏழைகளுக்கு அர்ப்பணம் செய்தார். எனினும் உயிரையே பொதுஜன சேவைக்காக அர்ப்பணம் செய்தார். ஏன், தனது உயிரையே பொதுஜன சேவைக்காகத் தந்தம் செய்தாரெனின் பொருள் எம்மாதிரி? மனிதன் செப்பவேண்டிய கடமைகளை காந்தி விளக்கிக் காட்டியது மன்றி தனது வாழ்க்கையில் டொத்தியும் காட்டினார். அவரது முழு வாழ்க்கை சேவையே செல்லமுடிந்திருக்கிறது.

காலகம் உலகத்தில் வளர்ந்து கொண்டிருக்கின்றன. உலகத்தின் தங்கள் அறிவையும் வாழ்க்கை கோக்கத்தையும் நிலவழியில் செலுத்த ஆரம்பித்துவிட்டார்கள். கிஞ்ஞானம் என்னும் உயிரைப் பரிசெய்யும் ராட்சதன் உலகத்தில் தோன்றியான் என்றொரு காலம் மனிதனுக்கு சாந்தியில்லை. ஆதலால் கிரேக்கோருக்கிடமிருந்து, கிஞ்ஞானமோ விரைவில் கிள்வரும் எடுத்தவிட்டது. மனிதன் சத்தியம் ஆதம்பலமும் கிஞ்ஞானத்தை அடக்கியவரது போய்விட்டது. கிஞ்ஞானத்தின் கோடிவெண்புப் பெருவகிமையையும் உருவத்தில் மிகச்சிறிய அணு உலகத்திற்கு சிறிதுகாலத்திற்கு முன்னர் எடுத்திக்காட்டி யிருக்கிறது. மெய்ஞ்ஞானத்தில் மிகவும் சத்தியவாய்ந்தது ஆதம்பர். அணு தனது வலிமை யினால் பெருஞ் சத்தியவாய்ந்த ஆதம்பரைய அடக்கவேந்தது. எல்லா ஆதம்பர்களில் சிறந்த ஆதம்பர் மகாத்மா. அம் மகாத்மாவே அணுதன் வலிமையைக் குறைத்தார். அஞ்ஞானம், கிஞ்ஞானம் என்னும் துன்பக்கடலில் முழுகிக்கிடக்கும் மக்களுக்கு தனது ஆதம்பலத்தால் மெய்ஞ்ஞானம் என்னும் தோணியில் ஏற்றி ஆதம்பர்

சாந்தியும் மெய்ஞ்ஞானமும் அடையும் வண்ணம் கரையேற்றியிட்டிருக்கிறார்.

இவ்வளவு சத்தியவாய்ந்த பரமாத்மாவைக்குத்தான் உலகம் இவ்வளவு கண்ணீர் வடிக்கிறது. அந்தோ! பரிதாபம்! இவர் புரிந்த அளவிலாத் தன்மைகளுக்காகவா இப்படிக் கொலையுண்டு மடிய வேண்டும். சங்கரம், பம்பாய் முதலிய இடங்களில் நடந்த சலகைகளை அடக்குவதற்காக அவர் உண்ணாவிரதம் இருந்தார். இதன்பயனால் இவர் உடம்பில் இரத்தம் மிகவும் குறைந்திருந்தது. மிகுதியான இரத்தத்தையும் இப்பாப பூமியில் செந்தச் செய்துவிட்டான் அக் கொலைபாதகன் கோட்சே. எந்த இரதம் மக்களின் வறமைமையும் கஷ்டங்களையும் கண்டு துடிதுடித்துக் கொண்டு இருந்ததோ அந்த இரதத்தில் உதவி செய்ப்பட்ட மக்களில் ஒருவன் தப்பாக்கி குண்டான ஏற்றி அதைத் தடியாய்த் தடிக்கச்செய்தான். ஏதேனும் வேலை செய்துகொண்டிருக்கும் இவர் உடலும் ஆதம்பரின் இன்றே சாந்தமாய் இருந்தது உலகப் பொதுப்பை அவரது சிஷ்யர்கள் மீது குப்புசித்தவிட்டு அளவிலாத் துன்பங்களில் சுழன்று களைப்புபெற்ற இவர் ஆதம்பர் சாந்திக்காக கண்ணுலகம் எய்திவது. அவர் இறக்கும் தருவாயில் கூடப் புன்முறுவல் செய்தார். அறிமையை வாழ்நாள் முழுவதும் போதித்தேனை, ஆனால் விமலையாலேயே நான் இறக்கவேண்டாதே, சத்தியமும் அன்பும் பரவ முயன்றேனே, இதற்காகவா எனக்கு இத்தகையது. அன்பு என்னவெனும் இருத்திருந்தால் கூச்சமில்லாமல் என்னைக் கட எந்த நித்திருக்கமாட்டான் இந்த உலகம் கன்றிப் போட்டாத உலகம். இவர்களெல்லோருக்கும் அழிவுகாலம் விட்டிருக்கிறது என்றெல்லாம் எண்ணிச் சிரித்தார் போதும்.

காந்தி எண்கண்களுக்கு மறைந்தாரெனினும் ஞானகண்களுக்கு மறைவில்லை. ஒவ்வொருவர் உள்ளத்திலும் இருந்த கன்மரீட்சைத்திற்கு வழிகாட்டி வருகிறார். ஆனால் இப்பாப உலகத்தில் இன்னொரு காந்தி தோன்ற எவ்வளவு

காலம் செல்லுமோ, பார் அறிவார்? போல் மனம் உள்ள இடத்தில் மாண இன்பயிருந்தால் தன்புழுண்டு, அது மும் உண்டு.

கண்ணோ? காதோ?.....

மு. சிவானந்தம், SENIOR A.

ஒருமுறை கண்ணுக்கும் காதுக்கும் பார் பெரியது என்பதற் சண்டை வந்து விட்டது. அவைகள் எப்படிப் பேசும் என்று திகைப்படைவீர்கள். மயங்குதல் மானிடர் இயல்புதானே!

கண்தான் மிகவும் கவமுடையது. ஆதலின் அதுதான் முதலில் காதை வதுச் சண்டைக்கீழுத்தது. அது காதைப் பார்த்து, "ஏ காதே! உன்னால் மனிதனுக்கு என்ன உபயோகம். நான் மனிதன் உடம்பில் ஒளிகொடாவிட்டால், மனிதனைக் குருடன், கண் செட்டவன் என்று ஏளனம் செய்வார்கள். திருநாட்டினன் குருடனா. யிருந்திருக்காவிட்டால் வஞ்சமில் பஞ்சபாண்டவருக்குக் கொஞ்சமேனும் அரசுபோயிருக்குமா? நீ முகத்தின் இருபுறமும் முறப்போல் இருப்பதற் பிரயோசனமென்ன?" என்று கூறிற்று. "சுடையைப்பிடித்திழுத்தாற் சந்தியாதி கிட்டவருவான்" தானே! உடனே

காத கம்மாயிருக்குமா! "ஏன் அண்ணே! ஆழமறிபாமற் காலு விடுகின்றாய். என் அருகையை நீயறிவையோ! நான் மனிதரிடம் கோளாறு செய்தால் அம்மனிதனை மற்றவர்கள், "இவனுக்குத் தோட்டம் துணியிலே" என்று ஏளனம் செய்வதை நீயறியவில்லையே. ஞானசம்பந்தர் ஞானப் பால் உண்டு முதலில், "தோடுடைய செவியன்" என்று எம்பெருமான் திருச்செவியையன்றோ பெருமையாகப் பாடினார். அதை விடுத்து "கண்ணாடி அணிந்த கண்ணன்" என்று உண்ணைப்பற்றிப் பேசவில்லையே," என்று 'வந்ததே சிறக்கிப் பந்தடித்தான்' என்றமாதிரி ஓர் குட்டிப்பிரசங்கம் செய்தது. இதைக்கேட்ட கண்ணுக்கு அடிவயிறத்தில் இடி விழுந்தது போலவிரிந்தது. "கொண்டெட்டப் பூதம் புறப்பட்டதுபோல, காதை வதுச்சுண்டைக்கீழுக்க அது • விடாது போட்டி

போடுகின்றதே" என்று எண்ணி, "காதே! துடைப்பக் கட்டைக்குப் பட்டுக் குஞ்சம் கட்டியதுபோல உனக்குத் தோடுபோடுவதில் என்ன பெருமை? இவரி, ஒரு காதலன் தன் அன்புச்சூரிய, காதலியைப் பார்த்து, "கண்ணே! கண்ணின் மணியே!" என்றே அல்லது, "காதே! காதின் சவியே!" என்றே அழைப்பான்," என்று பெருமிதமாகக் கூறிற்று. காத: ஆமாம் உண்ணைப்பற்றிக் காதலர்தான் பேசுவர். ஆனால் எண்ணைப்பற்றி, "செவியுணகிற் கேள்வியுடையார் அறியுணகின் ஆன்றாரோ டொப்பர்" என்றிவ்வாறுகத் திருவள்ளுவர் முகலிய அறிஞர் பேசுவர்.

கண்: ஆகா! அகே வள்ளுவர், "கண்ணுடையர் என்பர் கற்றோர்" என்ற குறளை இயற்றி எண்ணைப் பெருமைப்படுத்தினான்றோ! படித்தவர் கைக் கண்ணுடையர் என்ற தானே கூறினார்; காதுடையர் என்று கூறினாரோ?

காத: உனக்குக் கண்ணோட்டம் என்னும் அணிமலன் தேவை. அது இல்லாவிட்டால் உண்ணைப் புண்ணென்றல்லவோ கூறுவர். "கண்ணிற் கணிகலம் கண்ணோட்டம், அஃகின்றேற் புண்ணென்றுணரப்படும்" என்ற தமிழ் மறையை நீ கண்ணிலையோ? கண்: தமிழ் மறை காட்டி, என்மீது மறை காட்டுகின்றாய்! உன் கறைகாட்டி அதன் குறைவைச் சந்திக் கிழுக்கட்டிமோ? ஏ காதே! ஆடவரும் மகளிரும் ஒருவரையொருவர் காதலிப்பது என் உதவிகொண்டல்லவோ? நானில்லாவிட்டால்

இதற்கிடையில், மொளனமாக விருந்தவாய், "நீக்களிருவரும் சண்டைசெய்வதற் பிரயோசனமில்லை. "ஒன்றுபட்டால் உண்டு வாழ்வு" இருவிரும் மனிதனுக்கு அவசியம் வேண்டியவர்கள்," என்று சொல்லிச் சமாதானஞ் செய்தது.

நான் கண்ட காட்சி

ச. சண்முகநாதன் H. S. C., B. I.

கூடும் என் கண்பன் சிவானந்தனும் ஒவ்வொரு ஞானம் எங்கள் ஊரில் இருக்கும் பூங்காவனத்திற்குச் செல்வது வழக்கம். என் கண்பன் என்னை கிடிபற்காடையில் எழுப்பி அந்தப் பூங்காவனத்திற்கு அழைத்துச் செல்வான். பூங்காவனம் எங்கள் ஊரின் மத்தியிலிருக்கின்றது. அங்கே விதம்விதமான பூமரங்கள் இருக்கின்றன. ஒரு பக்கத்திலே மல்லிகைச் செடியும், ஒரு பக்கத்திலே கோதுமையும், மரபக்கத்திலே முக்கியும், அந்த அந்த பக்கத்திலே கந்தியா வட்டையும், இன்னும் இதைப்போன்ற அழகான பூற் செடிகள் பலபக்கங்களிலிருந்து அனைத்து இருக்கின்றன. அந்த கந்தாவனத்தின் கீழிலே ஒரு சிறு குளமும், அதற்கு அருகாமையிலே ஒரு அழகிய மண்டபமும் இருக்கின்றன. அங்கே போகிறவர்கள் இருப்பதற்காக அழகான ஆசனங்களும் ஆங்காங்கே அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

இங்ஙனம் இன்னொருள்ளத்தே இன்பம் பயக்குந் தன்மையுள்ள இந்தப் பூங்காவனத்திலே என் ஆரவிர்த்தோழனான சிவானந்தனும் ஞானம் கிடிபற்காடையில் உலாவித்திரிதல் வழக்கம். ஒருவருமில்லா இந்த இடத்திலே எங்கள் உலக இயற்கைபின்பற்றிப் பேசிக்கொண்டு செல்வோம். கிளிகள் மருதமாக் கொப்புகளிலிருந்துகொண்டு கொஞ்சக் கொஞ்சிப் பேசும்; ஞானவாய்ப் பறவைகள் அங்கே யுள்ள பழங்களைப் பொறுக்கித் தின்று கட்டடக் கட்டடமாயிருக்கும்; மீன் பிடிக்கும் பறவைகள் அங்கேயுள்ள குளத்திலிருக்கும் மீன்களைக் கொத்திச் செல்லும்; குயில்தன் ஆங்காய்கு இருக்கூவும். ஒருநாள் இவற்றைப் பார்த்து மகிழ்ந்துகொண்டே நாம் கோஜாச்செடியின் முன்னால் போடப்பட்ட ஆசனத்தில் அமர்ந்தோம். அப்பொழுதுதான் சூரியனும் கிழக்கிலே தன் பொற்காணங்களிற் பாய்ச்சிக்கொண்டு உதயமானான்.

சற்று ஆழ்ந்த யோசனையில் இருந்து

விட்டு நான் என்னை கண்பனைப்பார்த்தேன். அவனைக் காணவில்லை. அவனை அழைக்க முயன்றேன். 'கா(வோ) எழவில்லை; கையிலும் தட்டமுயன்றேன்; கை(கலோ) சேரவில்லை; எழுந்தபோய்த் தேடலாமென்று யோசித்தேன்; கால்கள் அசையவில்லை. இவ்வாறு இருக்கும் நிலைமையில் என் தலை சுற்றிப்பது என் முன்னிருக்கும் கோஜாச் செடியும் சுற்றுவதுபோல் இருந்தது. ஆ! இஃகென்ன! மத்தன் வாழ்க்கை எவ்வளவு நிலையிலாதா யிருக்கின்றது! வாழ்க்கை வான் சிழிப் போலவும், உயிர் நிலை தனவு போலவும் தோன்றுகின்றன.

இப்படியாக யோசித்துக்கொண்டிருக்கையில் எங்கிருந்தோ இனிமையான சீதம் கேட்டது. அது எங்கிருந்து வருகின்றது என்று பார்ப்பதற்காக எழுந்தேன். நான்கு அழகிய பெண்கள் பூங்காவாக் குளத்தில் வீராடிக்கொண்டிருந்தார்கள். என் அவர்களின் இனிமையான சீதத்தில் மயங்கி அவர்களின் அருகே சென்றேன். பூவேங்கத்திலே இவ்வளவு அழகியபெண்களைக் கண்டதில்லை. ஆகவே இவர்கள்தான் அந்த நான்கு தேவநடன மாதர்களாக இருக்கவேண்டாமென்று மனதில் தீர்மானித்தேன். அவர்களில் ஒருவர் நான் எங்கே படிக்கிறேன் என்று வினவினாள். என் யாழ்ப்பாணத்திலே முதன்மைவாய்ந்த யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியில் படிக்கிறேன் என்று சொன்னேன். அப்போது அவள் அங்கே பெண்களும் படிக்கிறார்களென தங்கள் உலகத்திலே பேசிக்கொள்ளுகிறார்களென்றும் அவர்களின் கிஷோச குணங்களை அறிய ஆவனவர்களையிருக்கிறார்களென்றும் எனக்குக் கூறினாள். நான் எங்கள் கல்லூரியில் பெண்கள் மீயும் முன்னேற்றம் அடைந்தவர்களென்றும், அவர்கள் சமூக சேவை செய்ய கிறுப்பியவர்களென்றும் சொன்னேன். மேலும் எங்கள் கல்லூரியில் எடக்கும் எல்லா விசேஷ காரியங்களிலும் அவர்கள் ஆண்களிலும் பார்க்க மிகவும் முக்கிய பங்கு எடுத்துக்கொள்ளு

கிறார்கள். ஆனால் ஒரே ஒரு குறைதான் தாப்பாஷாஷாசிவ தமிழை பேச்சு முறையில் கொண்டுவர இஷ்டப்படுபவர்களுக்கத் தோன்றவில்லை. நூறு ஆண்டு களுக்கு மேலாக அடிமை வாழ்வு வாழ்ந்த அவர்களுக்கு நாடு சுதந்திரம் அடைந்தும் இன்னமும் சுதந்திர உணர்ச்சி எழவில்லை. தங்கள் சுயபாஷாஷாசிவ தமிழை மறந்து விட்டார்கள். இதனால் அவர்கள் தமிழர்களின் சிறந்த முறைகளையும் கைவிட்டு விட்டார்கள். ஆங்கில முறைப்படி தான் வாழ விரும்புகிறார்கள். இப்படியாக வங்கன் வருங்காலத் தாய்மார்கள் இருக்க விரும்பினால் இன்னும் இரண்டு சுதந்திர குள் தமிழ் இருந்த இடம் தெரியாமல் உறைந்தவரும் என்று அவர்களுக்கு எதித்துக் கூறினேன். பின்பு பூலோகத்திலே

குறிப்பு:— இத் கட்டுரையில் வரும் பெயர்கள் யாவும் சுற்பனைப் பெயர்கள். இவை யாவையும் குறிப்பிடுவனவசல்.

வா ன ம் பா டி

A. K. Sarma,
Lond, Inter Science

வாழ்க்கையிலே எப்பொதழுமே இன்ப மிருப்பதில்லை. அல்லது துன்பமிருப்பதில்லை. இவையிரண்டும் மாறி மாறி வரும். உலகிலே, இன்பம், துன்பமின்றி நிறைந்திருப்பது என்று கொள்வர். அப்படியான தன்மையுள்ள கிதியின் கிதித் தாப் போக்கை யறியக் காலமுழுதும் சுழித்தேன். கனவு நனவாகும் காலம்

கிட்டவில்லை. வாலிபப் பருவத்தே வண்ணமாய் மாதர் "வடிவுடனே" விரும்புவர். வாழ்வின் மாலைப் பருவத்திலே அனைதக் காணவும் கூசுவர். ஏன் இந்தமாதிரி? இறைவன் செயலா? அவன் யா?

இவற்றிற்குத்தான் தண்ணிசைத் திரம் வாணம்பாடி பதிலிறுக்கிறது.

- (1) காலியிலுதிக்குக் கெங்குதிச் செல்வனானும், பாசையிலே மங்கி மறைவது மியல்புதானே. வேலைகுழல் கிர்ருனும், கிருமிய வாழ்க்கையிலே சான்று மின்பதுன்பஞ் சகடசக்கரமே யன்றோ.
- (2) ஞானமே பொருங்கா யின்பதன்ப மிவைபிரண்டுக் காலமே பென்றுதான் கருதியே கவலைகொள்ளும் காலம்தாயினிதன் கருத்தை புணரும்வண்ணம் காலமுழுதும் சுழித்தேன் கனவு நனவாகவில்லை.
- (3) பாசைப்பருவத்திலே, பலமுள்ள உருவத்திலே சேலோத்த கிழியார் சேர்க்கிட விரும்பும் (வாழ்வின்) மாலைப் பருவத்திலே மதிப்பின்றி மறக்கவும் சேலத்தினைக் காணக் கோபத்தொண்டிடவும்.

- (4) ஏனும்மாநீயி யென்றே எங்கியகில்கின்றேன்
ஏதிலனு மின்ப மனுபவிக்க ஏற்றலகையுந்
தானெனக்குத் தரும் உபதேசஞ் செய்யத்
தாரணியிலே யாகுந் தையுபுரிவோர் என்று.
- (5) காட்டிடைச் சென்று கடிமனமடக்கித்
கூட்டையே வெறுத்துத் குலத்துள்வாழ்ந்து
ஒட்டியே ஒட்டாமன்னம் உபத்தனநலமென்று
காட்டிடைகிடிக் காட்டையோடிச் சென்றேன்.
- (6) பங்கையானன்றன் பண்புடைப் படைப்பினிலே
எங்குமே மின்பமென் நெகத்தாளஞ் செய்திரும்
திங்கலெனியே, திடய்து, தேவகானம் செய்யும்
மங்குலிடை மலையும் மதி புடைப் புள்ளோர்க்கே.
- (7) விண்ணிலே வெட்ட வெளியிலே வெறுவிரைவர்
கண்ணிமைப் பொழுதெனக் ககன மார்தியான
பண் மிசைத்திடு மின்பப் பரவசப் பகுதியான
தண்ணிசைத்திடு வானம்பாடியை கோக்கியே.
- (8) இருள்முத்தி இவ்வேக வாழ்விலேயெம்பன்
பொருள்சோக்க வெண்ணிப் புகலடைத்தேன்,
தெருளும் வண்ணமினக்குத் தெய்வப்பள்ளி யீழும்
திருந்திய வாழ்வு உன்போல், தெரியலே கூறும் என்ன.
- (9) சந்தேகப் பேய் சடுதியாய்த் கோன்றிடினுஞ் சந்தே
இக்கிதமாயறிய ஏற்றவகை யென்றுண்டு
எங்குமே யகில்துமின்ப விடைகாணாதுன், மனக்
கங்குலிலே கருத்தமைத்துத் கவலையை நீக்கு.(என்று)
- (10) எல்லாரு மொன்றாயின்ப மனுபவிக்கின் எங்கே
எல்லாமறிந்தவன்? இயம்பென்று கூறிப்
பொல்லா உலகில்ப் பொய் பேராசை பொருமை
இல்லாதிறைவ னொருவன் இருப்பதாகவே எண்ணு.
- (11) துன்பத்தி லேயின்பப் துயவாழ்வினி லேகண்டு
இன்பத்தி லேறுகப் மினிதாயிசைப்பாய் மற்றும்
இன்பதன்பத் திலெங்கு மினிதாயிரும்ப வந்தன்
பங்கயப் பதத்தே நிதம்பணிந்தே பரவவேண்டும்.
- (12) கற்றகிட்டோமென்ற கருத்தினுந் கவல் தாம்
முற்றயுணர்ந்த வர்போல் முழுமுதலெனக் கோயென்பார்
கற்றறி லுடையோர்தம் கருத்தக்கெட்டாக் கடவுளை
முற்று யுணர்ந்தவர்போல் முழுமுடர் மறக்கின்றார்.
- (13) வையகத்தே யெல்லாரும் வாழ்வாக்குவாழ கிடா
மையல்தைக் கொன்ன மதிதான் கூறுவோ
கையகத்தே யுள்ளனரி போனக்கடவுளும்
உள்ளவனென் னுண்மைய யாகுதியுமே.

மனம் சாந்தியடைவதில்லை. அதோ அவளின் அருந்தவப் புதல்வர்களின் குடி வெறித் கொடூரத்தினால் கணவனை இழந்த காரினைகள் எத்தனை. மக்களை இழந்த மாதர்கள் எத்தனை. தந்தையை இழந்த மைந்தர்கள் எத்தனை. இவற்றைக்கண்டா எம்மண்ணியின் மனம் சாந்தியடையவேண்டும். எரிதிற நெருப்பின் எண்ணெய் வார்த்தை போலல்லவா எம்மண்ணியின் மன நிலையாகும். இதற்குச் சாந்தியுண்டா?

காலை தொடங்கி மாலை பரியந்தம் நெற்றி வேர்வை நிலத்தில் விழ, வேலை செய்கின்றான் கணவன். சிறு குடிசையில் குஞ்சுங் குழந்தையுமாகக் கிடந்து வருக்கித் துன்புறுக்கிற மனைவி, கூலிப் பணத்திற்குடித்து வெறித்து அநியாயமான முறையில் வருகிறான் கணவன். குழந்தைகள் பசிக்கொடுமை தாங்களடியாமல் அழுது தாய் முகம் கோக்குகின்றார்கள். பிள்ளைகள் தாய் முகம் கோக்க அவள் பார் முகம் கோக்குவா? மதுபானத்தினால் மகிமயங்கியிருக்கும் மணவாளன் முகம் கோக்குகின்றான். தொடங்குகிறது வாக்குவாதம், எடப்பத அடிபிடி. இதைக்கண்ட பிள்ளைகள் கூக்குரலிடுகின்றார்கள். பட்டினியால் வருந்தும் தன் பிள்ளைகளுக்கு ஓர் தடிக்கொண்டு அடித்தான் அந்தக் குடிசைரான். விட்டில் ஒரே குழப்பம். ஆனால் அபலைத்தள்ளார யா வரும்து பாப்பதற்கு அவ்விடம் வரவில்லை அவ

ளுக்கு ஒருவித ஆறுதலும் இசைந்த தாலாவது அன்றேல் தனது கணவனாலாவது கிடைத்திலை. அவளும் அவளுடைய பிள்ளைகளும் அன்றிரவே அங்கே யிருப்பதைவிட்டு வெளியேறுகின்றனர். அவனுடைய கொடுமைமீது விட்டை விட்டு விலகிப் அவன் ஓர் கிணற்றண்டைச் சென்று தன்பிள்ளைகளின் இஷ்டப்படியே அவர்களையும் தன்னிடம் தானமாகக் குதித்துத் தற்கொலைபுரிகின்றான். இதிகாஸ இல்லவாழ்க்கையின் இன்பம், மகிழ்வுடையும் சலாக்கியம், பல வருடங்களாக அவர உழைப்பினால் செய்த தானத் தம்மையும்கூட, புழக்கிசுகளையும், கீர்த்தியையும், அரை கொடியில் அழிப்பச் செய்வதா மதவிஸுவடையும் புகழை அறிந்தும் ஆழத்தீர் காலையைக்கும் அறிவினப் போலல்லவா இருக்கிறது கம் செயல். எத்தனையோ கண்பர்கள் மதுபானத்தை வேரோடு வெறுத்துத் தம் இல்லவாழ்க்கையை இனிது நடத்தவில்லைபா? அவர்கள் வாழ்க்கை இன்பமாகச் செல்லவில்லைபா? அவர்கள் புகழ் பாவகில்லைபா? அப்படியிருக்க கம்மில் அநேகர் ஏன் இழிவான முறையில் நடக்கவேண்டும். எனவே கம் மது அரக்கனை வேரோடழிக்கவேண்டும். அதை கம் தாய் துணி அகமறியவேண்டும். அப்பொழுதுதான் கம் தாய் தாயாகவும், கட்டு எடாகவும், மக்கள் மக்களாகவும் வாழமுடியுமென்பது எனது துணிவு.

பிரியாலிடை

இளஞ் சூரியனின் மறுக்களை அகற்ற அறிவு, ஆற்றல் என்னும் இரு மாத்திரைகளைக் கொடுத்து ஒருவர் ஒருவருட காலமாக வைத்தியநு செய்தார். அவரின் வைத்தியம் கைமேற் பலன் தந்தது. அதனால் காக்கள் அவருக்கு வைத்தியராதர் என்ற பெயரைக் கொடுத்தென்றோ. அவர் சில தடுக்கமுடியாத காரணங்களைக் கொண்டே அல்லது வைத்தியராதர் என்ற பெயரைப் பெற்றுவிட்டோம் என்றோ தம்முடைய வைத்தியத் தொழிலை "வாபஸ்" வாங்கிவிட்டார். அவருக்கு இளஞ் சூரியன் சான்றாக எங்கள் பத்திரிகைக் குறியீட்டையும் கட்டப்படுமடையோம். அவர் எங்களை விட்டுப் பிரிவதையிட்டுத் "தாயிழந்த சேயெனத்" தவிக்கின்றோம்.

"ப.ர்.

English Editorial Board

Editor :

S. V. Paramsothy

Associate Editor :

V. Kanagaratnam

Literary Section :

R. Sivanesan

Co-eds. Section :-

Vimaladevi P.

Sports Section :-

A. S. Kadingamar

Jeyarane K.

Junior Section :-

S. Chandrarajah

L. S. Canagasingam

Faculty Adviser:-

Mr. K. C. Thurairatnam, B. A. (Lond.)

A. C. M. P.

தமிழ்ப் பத்திராதிபக் குழு.

பத்திராதிபி:

மு. சண்முகம்

உதவிப் பத்திராதிபி:

த. ஸ். அப்பலவாணர்

இலக்கியப் பததி:

க. மகேஸ்வரி

சா. வ. குணசத்தினம்

மாதிரி பததி:

வி. மணிமேகலாதேவி

க. கமலாம்பிகை

செரியுட் பததி:

ச. கனகசுந்தரம்

சிறுவர் பததி:

மு. சிவானந்தம்

சு. சிவசுப்பிரமணியம்

வித்தியாசங்காலோசகி:

திரு. பெர. சுவரத்தினம், எம். ஏ.